

וְרָאָה, אֵין שְׂבַח שֶׁל אָדָם בְּעוֹלָם
הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא כְּמוֹ הַשְּׂבַח שֶׁל
הַתּוֹרָה, שְׂכָתוֹב בָּהּ (משלי ח) בִּי
מְלָכִים יִמְלְכוּ.

שְׁהָרֵי שְׁנֵינוּ, כְּשֶׁעָלָה רַב הוֹנָא
לְשָׁם, מָצָא אֶת הַחֲכָמִים
שְׁעוֹסְקִים בְּפִסּוּק הַזֶּה שְׂכָתוֹב,
(ירמיה נא) וּפְקַדְתִּי עַל כָּל בְּכַבֵּל
וְהִצַּאתִי אֶת בְּלַעַז מִפִּי וְלֹא יִנְהָרוּ
אֵלָיו עוֹד גּוֹיִם. וְרַב הוֹנָא לֹא הָיוּ
מִשְׁגִּיחִים בּוֹ, שְׁהָרֵי לֹא הִכִּירוּ
אוֹתוֹ בְּרֵאשׁוֹנָה, מִשּׁוּם שֶׁהָיָה
קָטָן. נִכְנַס לְבֵית הַמְּדַרְשׁ, וּמָצָא
אֶת הַחֲכָמִים שֶׁהָיוּ אוֹמְרִים
שְׁבִפְסוּק הַזֶּה יֵשׁ לְהַתְּבַנֵּן, אִם
יִרְאֶתוּ וְאֵלִילוּ שֶׁל נְבוּכַדְנֶצַּר הָיָה
שָׁמוּ כָּל - הָרֵי כְּתוּב בּוֹ, (דניאל ד)
וְעַד אַחֲרֵים נִכְנַס דְּנִיָּאל שֶׁשָּׁמוֹ
בְּלִטְשָׁאֲצַר כְּשֶׁם אֱלֹהֵי? וְעוֹד, מָה
זֶה וְהוֹצֵאתִי אֶת בְּלַעַז מִפִּי?

עָמַד רַב הוֹנָא בֵּין הַיְסוּדוֹת שֶׁל
הָעַמּוּדִים וְאָמַר, אֵלֹו הֵייתִי
בְּמִקּוּמִי, הֵייתִי דוֹרֵשׁ אֶת הַפְּסוּק
הַזֶּה. לֹא הִתְּבַנְנִי בּוֹ. קָם שְׁנֵית
וְאָמַר דְּבַר זֶה. בָּא רַבִּי יוֹדָאי בַּר
רַב וְהוֹשִׁיבוֹ לְפָנָיו. אָמַר לוֹ, אָמַר
בְּנִי, אָמַר, שְׂכָדְבְרֵי תוֹרָה כְּתוּב
בָּהֶם (משלי א) בְּרֵאשׁ הַמִּיּוֹת תִּקְרָא
וְגו'.

פָּתַח וְאָמַר, כֶּף שְׁנֵינוּ, בְּיָמִים
הָרֵאשׁוֹנִים טָרַם בָּא יַעֲקֹב, הָיָה
אָדָם שֶׁלֹּו בְּבֵיתוֹ. הִגִּיעַ זְמַנוֹ - מֵת
כָּלִי מַחְלוֹת. פִּיּוֹן שְׂפָא יַעֲקֹב,
בְּקֶשׁ לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
וְאָמַר לוֹ: רַבּוֹן הָעוֹלָם, אִם נוֹחַ
לְפָנֶיךָ, שְׁיַפֵּל אָדָם בְּבֵית חָלּוֹ
שְׁנֵים אוֹ שְׁלֹשָׁה יָמִים, וְאַחַר כֶּף
יִתְכַנַּס לְעַמּוֹ, וַיִּצְוָה אֶת בֵּיתוֹ
וַיָּשׁוּב מִחֲטָאָיו. אָמַר לוֹ: יָפֵה,
וְאַתָּה תִּהְיֶה סִימָן בְּעוֹלָם. בָּא
וְרָאָה מָה כְּתוּב בּוֹ, (בראשית מח) וַיְהִי
אַחֲרָי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיֵּאמֶר
לְיוֹסֵף וַיִּסְּף הִנֵּה אָבִיךָ חֹלָה. כְּתוּב

דְּאַהֲדָר קָמִיִּהוּ דִּישְׂרָאֵל, וְאוֹלִיף לוֹן, יִתִּיר
מִכָּלָּא. תָּא חֲזִי, לֵית שְׂבַחָא דְּבַר נֶשׁ בְּהָאֵי
עֲלָמָא וּבְעֲלָמָא דְּאַתִּי, כְּשְׂבַחָא דְּאוֹרֵיִתָּא
דְּכְתִיב בָּהּ (משלי ה) בִּי מְלָכִים יִמְלְכוּ.

(מדרש הנעלם הוא) דְּהָא תְּנִינָן כַּד סָלִיק רַב הוֹנָא
לְהַתָּם, אֲשַׁכַּח רַבְּנָן דִּהוּוּ עֶסְקֵי בְּהָאֵי
קָרָא, דְּכְתִיב, (ירמיה נא) וּפְקַדְתִּי עַל כָּל בְּכַבֵּל
וְהוֹצֵאתִי אֶת בְּלַעַז מִפִּי וְלֹא יִנְהָרוּ אֵלָיו
עוֹד גּוֹיִם. וְרַב הוֹנָא לֹא הָיוּ מִשְׁגִּיחִין בֵּיהּ,
דְּהָא לֹא אֲשַׁתְּמוּדְעֵן לֵיהּ בְּקַדְמֵיתָא, בְּגִין
דְּהוּה זְעִיר. עָאֵל לְבִי מְדַרְשָׁא, וְאַשְׁכַּח
רַבְּנָן דִּהוּוּ אַמְרֵי, הָאֵי קָרָא אֵית לְאַסְתְּפִלָּא
בֵּיהּ, אֵי טְעוּתִיהּ וְדַחְלֵתִיהּ דְּנְבוּכַדְנֶצַּר הָוָה
שְׁמִיהּ כָּל, הָא כְּתִיב בֵּיהּ, (דניאל ד) וְעַד
אַחֲרִין עַל קְדָמֵי דְּנִיָּאל דֵּי שְׁמָהּ בְּלִטְשָׁאֲצַר
כְּשֶׁם אֱלֹהֵי. וְעוֹד, מָאֵי וְהוֹצֵאתִי אֶת בְּלַעַז
מִפִּי.

קָם רַב הוֹנָא בְּיָמֵי דְּעַמּוּדֵי, וְאָמַר אֵילוֹ
הוֹינָא בְּאַתְרֵי, דְּרִישְׁנָא לֵיהּ לְהָאֵי פְּסוּקָא.
לֹא אֲשַׁגְּחוּ בֵּיהּ. קָם תְּנִינָנוּת, וְאָמַר מְלָה דָּא.
אַתָּא רַבִּי יוֹדָאי בַּר רַב, וְאוֹתְבִיָּה קָמִיהּ. אָמַר
לֵיהּ, אֵימָא בְּרֵי אֵימָא, דְּמַלִּי אוֹרֵיִתָּא כְּתִיב
בָּהוּ, (משלי א) בְּרֵאשׁ הַמִּיּוֹת תִּקְרָא וְגו'.

פָּתַח וְאָמַר, הָכִי תְּנִינָן, בְּיוֹמֵי קְדָמָי עַד לֹא
אַתָּא יַעֲקֹב, הָוָה בַּר נֶשׁ שֶׁלֹּו בְּבֵיתִיהּ,
מִטָּא זְמַנִּיהּ, מֵית בְּלֹא מְרַעִין, פִּיּוֹן דְּאַתָּא
יַעֲקֹב, כְּפָעַא קָמִיהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אָמַר
לֵיהּ, מְרִי דְּעֲלָמָא, אֵי נִיחָא קָמָךְ, דְּלִנְפוּל בַּר
נֶשׁ בְּבִי מְרַעִיהּ, תְּרִין אוֹ תְּלַת יוֹמִין, וְלִבְתַּר
יִתְכַנַּשׁ לְעַמִּיהּ, וַיִּפְקֵד לְבֵיתִיהּ, וַיִּתּוֹב מְחוּבּוֹי.
אָמַר לֵיהּ שְׁפִיר. אֶתְּ הוּא סִימָנָא בְּעֲלָמָא. תָּא
חֲזִי, מָה כְּתִיב בֵּיהּ (בראשית מח) וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה וַיֵּאמֶר לְיוֹסֵף הִנֵּה אָבִיךָ חֹלָה. חֹלָה

חלה, מה שלא היה לאדם מקדם לכן.

אחר שנפטר, לא היה אדם שהיו לו מחלות שלא מת, עד שבא חזקיהו. מה כתוב בו? (ישעיה לח) בימים ההם חלה חזקיהו למות וגו'. בא וראה מה כתוב, ויסב חזקיהו פניו אל הקיר ויתפלל אל ה'. אמר לו: אם נוח לפניך שיתרפאו בני אדם מבית חלים ויודו לשמך, וכיירו וישובו אחר כך בתשובה שלמה, וימצאו בני העולם צדיקים לפניך. אמר לו הקדוש ברוך הוא: נאה הוא, ואתה תהיה סימן לזה בעולם, וכך הוא מה שלא היה מקדם לכן. זהו שכתוב (שם) מכתב לחזקיהו מלך יהודה בחלתו ויחי מחליו. ושנינו, אותו יום חזרה השמש עשר דרגות.

ושנינו, מרודף בלאדן היה אוכל כל יום בארבע שעות וישן עד תשע שעות, ואותו יום ישן עד תשע שעות. כשהתעורר, ראה ששמש עומדת בארבע שעות. אמר, מה זה? בהריגת הכעס קנטור קשרתם עלי? אמרו לו, למה? אמר, שישנתי יום אחד ושליש יום. אמרו לו, לא כך, אלא אלהי חזקיהו עשה היום הזה שני נסים: רפא את חזקיהו מבית חליו, והחזיר את השמש לזמן הזה. אמר, וכי יש בעולם אלוה גדול יותר חונן מאלהי? אמרו, אלהי חזקיהו.

עמד וכתב כתבו: שלום לחזקיהו מלך יהודה ושלום לאלהיו ושלום לירושלים עיר הקדש. אחר כך נמלך, וקם מכסאו, ופסע שלש פסיעות וכתב אחרים: שלום לאלוה הגדול שבירושלים ושלום לחזקיהו מלך יהודה ושלום לירושלים עיר הקדש.

אמר ליה קדשא בריך

כתוב מה דלא הוה לבר נש מן קדמת דנא. בתר דשכיב, לא הוה בר נש דהוה ליה מרעין, דלא מית. עד דאתא חזקיהו,

מה כתוב ביה, (ישעיה לח) בימים ההם חלה חזקיהו למות וגו'. תא חזי, מה כתוב ויסב חזקיהו פניו אל הקיר ויתפלל אל יי', אמר ליה, אי ניחא קמך דיתסון בני נשא מבי מרעיהון, ויודון שמך, וישתמודעון, ויתובון לבתר בתיובתא שלימתא, וישתפחון בני עלמא זפאין גדמך. אמר ליה קדשא בריך הוא, יאות הוא, את תהא סימנא בעלמא, וכך הוא, מאי דלא הוה מקדמת דנא. הדא הוא דכתיב, (ישעיה לח) מכתב לחזקיהו מלך יהודה בחלותו ויחי מחליו. ותאנא, ההוא יומא אתחזר שמשא עשר דרגין.

ותאנא, מרודף בלאדן הוה אכיל כל יומא בד' שעתין, ונאים עד תשע שעתין, וההוא יומא נאים עד תשעה שעתין, פד אתער חמא שמשא דקאים בארבע שעתין, אמר מאי האי, בקטולא דקונטרס קונטרסי אנקטרתון. אמרו (דף קע"ה ע"א) ליה למה. אמר, דנאימנא יומא חד, ותלתות יומא. אמרו ליה, לאו הכי, אלא אלהא דחזקיהו עבד יומא דין תרין ניסין. אסי לחזקיה מבי מרעיה, ואחזר שמשא לעדנא דא. אמר וכי אית בעלמא אלהא רבא בר מאלהי. אמרו, אלהא דחזקיהו.

קם וכתב כתבו, שלום לחזקיהו מלכא דיהודה ושלום לאלהיה ושלום לירושלם קרתא קדישא. לבתר אמליך וקם מפרסיה, ופסע תלת פסיעון, וכתב אחרנין, שלום לאלהא רבא דבירושלם ושלום לחזקיהו מלכא דיהודה ושלום לירושלם קרתא קדישא.